

Որտեղ հանդիպելու ենք մեկնարկից

4

1. კვარტეტი ---------- 3
2. მედეა ---------- 20
3. ოცნება ---------- 25
4. ადამ და ევა ---------- 31
5. შარშან ---------- 36
6. დაბრუნდი ---------- 44
7. დრო ---------- 50
8. ჯანაი-ჯან ---------- 55
9. მიყვარხარ ---------- 60
10. რია-რია ---------- 66
11. ფერეიდანელის სიმღერა ---------- 71
12. ფადიშახი ---------- 77
13. ზარმაცი ბელი ---------- 85
14. ჩემი მხარე ---------- 88
15. ჩემი სამშობლო საქართველოა ---------- 92
16. შარი ---------- 96
17. ნოსტალგია ---------- 102
18. ბუნების გამოცოცხლება ---------- 109
19. მოხეური ბალადა---------- 114
20. მე სულ გიცდი ---------- 119

კვარტეტი

თეატრალიზირებული სიმღერა ა.კრილოვის იგავ-არაკის მიხედვით

1988 წ. ქ.მოსკოვი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ქართულ;ი ტექსტი მაყვალა გონაშვილის

Moderato

სცენაზე გამოჩნდებიან ცხოველები მუსიკალური ინსტრუმენტებით: მაიმუნი-გიტარით, თხა-დოლით, დათვი-ვიოლინოთი და ვირი-სალამურით.

დაძ მო ბილდ ნენ უნ დო დათ
ლხუ ნი გა და ე ხა დათ
და თან რო გორც დამკ ვრე ლებს თა ვიც გა მო ე ცა დათ
Allegro
mf
მაიმუნი:
mf
მინ და გავხ დე მომ ღე რა ლი არ გე გო ნოთ ხუმ რო ბა

სან რე მო ში მსურს ვიმ ღე რო მე ყო მა ი მუ ნო ბა
სულ სიმ ღე რა სულ სი ცი ლი მე სხვა ა რა მინ და რა
მო მა წო დეთ ა ბა ჩქა რა ბაბ თი ა ნი გი ტა რა

სულ სიმ ღე რა სულ სი ცი ლი მე სხვა ა რა მინ და რა
ყველა ერთად:
მო მა წო დეთ გი ტა რა
ჰეი
f
f
მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ

მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი ვიმ ღე როთ ჰეი
მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე
მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ
მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი ვიმ ღე როთ

ამ დროს ვითომ უკავენ ინსტრუმენტებზე და ჰგონიათ რომ კარგად გამოსდით
ვირი:
(ყროყინებს)
mf უ ყ უ ყ უ ყ უ ყ
სა ლა მუ რი სად ა რის ვერ ი პო ვოთ მომ ღე რა ლი
mf
თხა:
(ვირს ხელს კრავს და გააგდებს)
ქვეყ ნად ჩე მი სა და რი
გა ი წი ეთ გზა მო მე ცით

მე ა ქა მაქვს ად გი ლი
მე ვარ კარ გი მსა ხი ო ბი
მომ ღე რა ლი ნამ დვი ლი
მე ვარ კარ გი მსა ხი ო ბი
მომ ღე რა ლი ნამ დვი ლი
მომ ღე რა ლი ნამ დვი

ყველა ერთად:

f
ლი ჰეი მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე
f
მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი
ვიმ ღე როთ ჰეი მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე

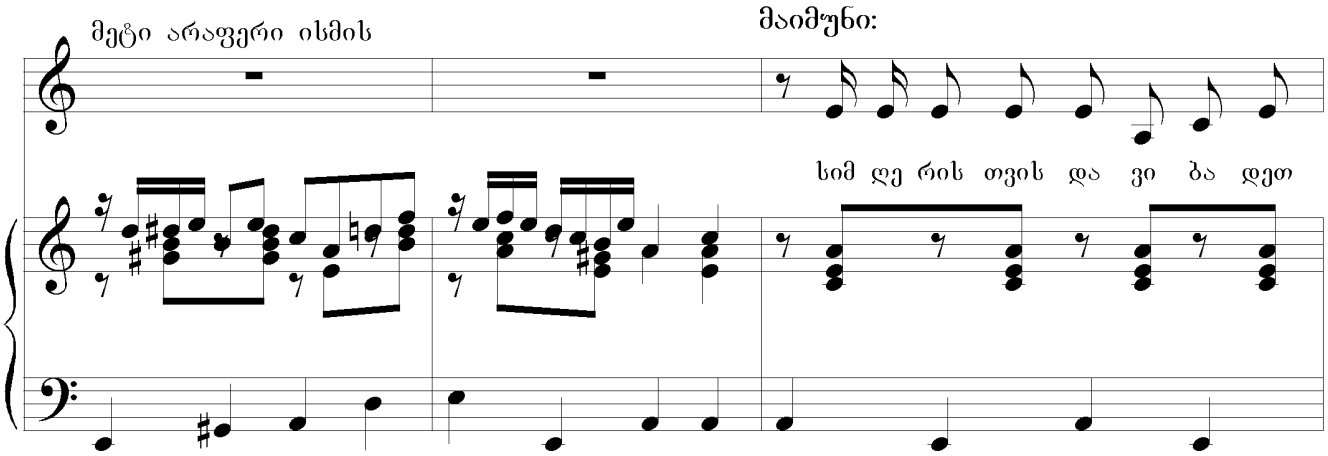

ა რა ფე რი გა მო ვა
შე ვიც ვა ლოთ ად გი ლე ბი
(იცვლიან ადგილებს)
და სიმ ღე რაც გა მო ვა
შე ვიც ვა ლოთ ად გი ლე ბი
და სიმ დ რაც გა მო ვა
და სიმ ღე რაც გა მო

ა რა ფე რი გა მო ვა
შე ვიც ვა ლოთ ად გი ლე ბი
(იცვლიან ადგილებს)
და სიმ ღე რაც გა მო ვა
შე ვიც ვა ლოთ ად გი ლე ბი
და სიმ დ რაც გა მო ვა
და სიმ ღე რაც გა მო

ყველა ერთად:
ვა ჰეი მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე
მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი
ვიმ ღე როთ ჰეი მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე

მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ
მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი

ისევ და ისევ ამაოდ ცდილობენ დაკვრას, ბრახუნის და ჭყიპინის
ვიმ ღე როთ

მეტი არაფერი ისმის
მაიმუნი:
სიმ ღე რის თვის და ვი ბა დეთ

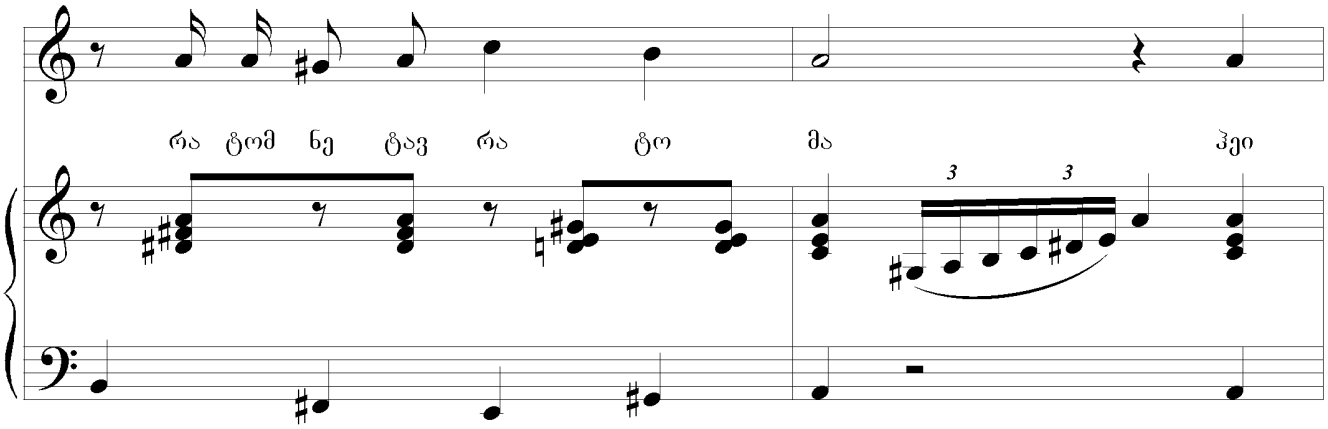

თხა:
მე და ჩე მი ვი ტა რა
გასტ რო ლე ბი ცეკ ვა ტა ში
Moderato
ვირი:
დათვი:
ჩვენ სხვა ა რა გვინ და რა
ო პე რა ში მი მი წვე ვენ
ff
(დათვს ბოლო ნოტზე ხმა ეხლიჩება,
ახველებს და თხა ზურგზე არტყავს)
ჩე მი ბა ნის პატ რონ სა
მი ა

Allegro

ყველა ერთად:

მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე
მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ
მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი ვიმ ღე როთ ჰეი
მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე მა ლე
მა ლე მო დი ვიმ ღე როთ

მა ლე მო დი მო დი მა ლე სიმ ღე რე ბი ვიმ ღე როთ
ff

კვარტეტი

თეატრალიზირებული სიმღერა ა.კრილოვის იგავ-არაკის მიხედვით

ქართული ტექსტი: მაყვალა გონაშვილის

მთხრობელი: მაიმუნი პრანჭია, ვირი ყურებ ბარტყუნა,
თხა კიკინა სულელი და ბურდღუნა დათუნა,
დაძმობილდნენ, უნდოდათ ლხინი გადაეხადათ,
და თან როგორც დამკვრელებს თავიც გამოეცადათ.

მაიმუნი: მინდა გავხდე მომღერალი არ გეგონოთ ხუმრობა
სან-რემოში მსურს ვიმღერო მეყო მაიმუნობა,
სულ სიმღერა სულ სიცილი მე სხვა არა მინდა რა
მომაწოდეთ აბა ჩქარა ბაბთიანი გიტარა.

მისამღერი: მალე, მალე, მალე, მალე, მალე,
მალე მოდი ვიმღეროთ,
მალე მოდი, მოდი მალე,
სიმღერები ვიმღეროთ.

ვირი: უჰ, უჰ, უჰ, უჰ, (ყროყინებს)
სალამური სად არის?
ვერ იპოვოთ მომღერალი,
ქვეყნად ჩემი სადარი.

თხა: გაიწიეთ გზა მომეცით, მე აქა მაქვს ადგილი
მე ვარ კარგი მსახიობი, მომღერალი ნამდვილი.

მისამღერი: მალე, მალე, მალე, მალე, მალე,
მალე მოდი ვიმღეროთ,
მალე მოდი, მოდი მალე,
სიმღერები ვიმღეროთ.

დათვი: ასე ჩემო მეგობრებო არაფერი გამოვა,
შევიცვალოთ ადგილები და სიმღერაც გამოვა.

მისამღერი: მალე, მალე, მალე, მალე, მალე,
მალე მოდი ვიმღეროთ,
მალე მოდი, მოდი მალე,
სიმღერები ვიმღეროთ.

მაიმუნი: სიმღერისთვის დავიბადეთ მე და ჩემი გიტარა,
თხა: გასტროლები, ცეკვა, ტაში,
ვირი: ჩვენ სხვა არა გვინდა რა.
დათვი: ოპერაში მიმიწვევენ ჩემი ბანის პატრონსა,
მი-ი-ი-ი ა-ა-ა-ა-ა (მღერის და ხმა ეხლიჩება)
ყველა: სიმღერა კი ვერ ავაწყეთ
რატომ ნეტავ რატომა.

მედეა

1994 წ. ქ.თბილისი

Allegro

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

წარ სუ ლი ქა ლა ქის თი ლის მა
ლოც ვე ბი ღა მე უ ლი
ხის ტოტ ზე ე კი და საწ მი სი

ოქ რო თი ან თე ბუ ლი
ლის
ბნე ლე თის სუ ლე ბის მე უ ფე
თუ გულ ში ჩა ი დებს ავს

ა რა ვის შე ინ დობს მე დე ა და აქ ცევს სამ ყა როს
თაღს

მ ე დ ე ა

წარსული ქალაქის თილისმა
ლოცვები ღამეული
ხის ტოტზე ეკიდა საწმისი,
ოქროთი ანთებული.
სადღაცას ცოდვები ბორგავდნენ,
ეძებდნენ ნეტავი ვის
ღალატი ელოდა მბრძანებელს
გრძნეული ქალიშვილის.

მისამღერი: ბნელეთის სულების მეუფე
თუ გულში ჩაიდებს ავს
არავის შეინდობს მედეა,
დააქცევს სამყაროს თაღს.
გრძნეული სულების მეუფე,
მოუხმობს წყვდიადის ხმებს
კოლხას დედოფალი მედეა
არავის მოუხრის ქედს

თვალებში სიავე უკრთოდა,
გაჰქვა ორფეოსის კვალს
და გამოასალმა საწმისი
კოლხეთის უღრუბლო ცას.
ლეგენდა ბრმა სიყვარულისა
ფიალა საწამლავის
ვით დავიწყებული სიზმარი,
ახსოვდა აღარავის.

ოცნება

1997 წ. ქობილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნანი ჯაიანის

Presto

რით ნე ტა ვი ჩე მო ვარს კვლა ვო შე მეძ ლოს მოგ წვდე ხე
ლით და ვივ ლით ერ თად ვარს კვლა ვეთს
სამ ყა როს ჯერ არ ნა ხულს ციმ ცი მა თა სებს გა ვავ სებ

მო გი ტანთ მთვა რის ნა შუქს
ლა ღი ა ოც ნე ბა
ტკბილ ზღა პარს ჰგავს შენ ზე ა სურ ვი ლის საზღ ვრე ბი
ოც ნე ბას ა სა კი სუ ლაც არ აქვს ი სურ ვე გაფ რინ დე

Fine
mf
Fine
mf
ბი მზე ჭა ბუკს შევ ხვდე ბი ზე ცა
ხსნის კა რიბ ჭეს ცი ა ლებს ზღაპ რუ ლი კა ბა
f
f
ვარ სკვლავ თა მაშ გა დე ხი დი სხი ვე ბის

მი წის და ცის კა მა რად მაშ გა დე ხი დი სხი ვე ბის
მი წის და ცის კა მა რად

ოცნება

ციმციმებს ცაზე ვარსკვლავი,
შევცქერი გულის ძგერით. . .
ნეტავი, ჩემო ვარსკვლავო,
შემეძლოს მოგწვდე ხელით!
დავივლით ერთად ვარსკვლავეთს,
სამყაროს ჯერ არნახულს,
ციმციმა თასებს გავავსებ,
მოგიტანთ მთვარის ნაშუქს.

მისამღერი: ლაღია ოცნება, ტკბილ ზღაპარს გავს
შენზეა სურვილის საზღვრები
ოცნებას ასაკი სულაც არ აქვს
ისურვე – გაფრინდები!

შენ, ჩემო ბედის ვარსკვლავო,
მომიხმე ციურ ხმებით! . .
სიცოცხლეს ფრთები შეასხი,
სიმღერით გავლაღდები.
დანამოს წვიმამ ბალახი,
აცოცხლოს მზემ ქვეყანა . . .
დაუშვი ხიდი სხივების,
ამოვყვე მას შენთანა.

მზეჭაბუკს შევხვდები ზეცა ხსნის კარიბჭეს
ციალებს ზღაპრული კაბა ვარსკვლავთა . . .
მაშ, გადე ხიდი სხივების,
მიწის და ცის კამარად.

ადამ და ევა

1994 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

Allegro

სა მოთ ხის კა რიბ ჭე ცოდ ვა თა წყე ბა
უგ ნუ რო ე ვა რად გვატ ვირ თე
ვერ გა უს წო რებ თვალს

მრის ხა ნებს ა და მი სიმ შვი დე სხვა გან
არ სუ ფევს ე დე მის სა და რი
f
დღე და ღამ გვახ სე ნებს თავს ე ვა და სა ბა მი
f

ცოდ ვი სა მა რად ჟამს მი ეზ ღო ქალს
სას ჯე ლი ეშ მა კად ყოფ ნი სა
ქალს
ff

ადამ და ევა

დახშულა ურდულით სამოთხის კარიბჭე,
ცოდვათა წყება უგნურო ევა, რად გვატვიროე,
ვერ გაუსწორებ თვალს, მრისხანებს ადამი,
სიმშვიდე ყველგან არ სუფევს ედემის სადარი.

მისამღერი: დღე და ღამ გვახსენებს თავს,
ევა დასაბამი ცოდვისა,
მარადჟამს მიეზღო ქალს,
სასჯელი ეშმაკად ყოფნისა.

სატანას ისრების ქალია სამიზნე,
ამდენი ცოდვა უგნურო ევა რად დაიდე,
ქვესკნელის სურვილებს რად გაგვაზიარე,
რა გააქუჩებს წარსულის ულმობელ იარებს.

შარშან

1996 წ. ბაზალეთი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

Allegretto

mf
ბა ზა ლე თი ი სევ მშვი დი ა
mf
ტბა ზე სი ო ცეკ ვავს მარ ტო ა
ვი დაც ა მინდს ე ლის წვი მი ანს

შე მოდ გო მა შკ ვე ახ ლო ა
გახ სოვს შარ შან ჩვე ნი მა გი და
რეს ტო რა ნი მშვი დი ტბა სა ვით

ღა მე საქ სო ფო ნი ვალ სი და
სა მი სიტ ყვა თრთოლ ვიღ ნათ ქვა მი
f
ახ ლა მარ ტო ვარ და გნატ რობ
f

ვე ღარ და გიბ რუ ნე წა მით
მით ხა რი მი მა ტო ვე რა ტომ
ვით ტბა ზე ცა რი ე ლი ნა ვი

თურ მე ეს ყო ფი ლა ბო ლო
ჩვე ნი უც ნა უ რი ზღაპ რის
ამ თბა ში ჩა ვი ძი რეთ ი სე

ვერ მი ვალ წი ეთ ნა პირს

“შარშან”

ბაზალეთი ისევ მშვიდია,
ტბაზე სიო ცეკვავს. . . მარტოა,
ვიღაც ამინდს ელის წვიმიანს,
შემოდგომა უკვე ახლოა
    გახსოვს? შარშან, ჩვენი მაგიდა
    რესტორანი მშვიდი, ტბასავით
    ღამე, საქსოფონი, ვალსი და
    სამი სიტყვა თრთოლვით ნათქვამი.

მის: ახლა მარტო ვარ და გნატრობ
    ველარ დაგიბრუნე წამით
    მითხარი მიმატოვე რატომ
    ვით ტბაზე ცარიელი ნავი.
        თურმე ეს ყოფილა ბოლო
        ჩვენი უცნაური ზღაპრის
        ამ ტბაში ჩავიძირეთისე
        ვერ მივაღწიეთ ნაპირს.

ბაზალეთი ისევ მშვიდია,
მე დასიო უხმოდ ვსაუბრობთ
ახლა მარტოობაც ტკბილია
საქსოფონმა ჩემს გულს გაუგო
    ტბაში ქარვის შუქი იღვრება
    და კვლავ მიახლდება იარა,
    სულში დარიალობს ის ხანა
    როცა ერთმანეთი გვიყვარდა.

დაბრუნდი

1984 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი დავით ქურიძის

Allegro

Fm
B♭m
მე ჩა გი საფრ დი ლექ სით სიმ ღე რით
Cm7
F7-9
და გე ლო დე ბი რო გორც მჩვე ვი ა
B♭m6
C7
Fm
რა მო ე რე ვა ღა მეს უ შე ნოდ
Fm6
B♭m6/G
C7
ან ჩემს ო რე ულს რო გორ

Fm
Fm6
B♭m6
ვუშ ვე ლო
ერ თი მე ფიქ რით
E♭7
Edim
Fm
D♭7
და ბო რი ა ლობს ქა ლაქ ში
B♭m6
Bdim
მე ო რე გიხ მობს დაბ რუნ დი დაბ რუნ
31
C+3
C7
F
f
დი
რა
31
f
f

F6
Fmaj
F
Fmaj
გა ა თე ნებს ღა მეს უ შე ნოდ
F6
Fmaj
Gm7
C7
ან ჩემს ო რე ულს რო გორ
F
Cm6/E♭
D7
ვუშ ვე ლო
Gm7
B♭m6
მე და მე ვე ძებთ ღა მის გა დად ლილ

Fmaj
Dm7
ქა ლაქ ში
Gm7
C7
მე და მე გიხ მობთ დაბ რუნ დი დაბ რუნ
F
C7
F
F
დი

დაბრუნდი

შენი სუნთქვა და თმების სურნელი,
ჩემს კაცურ ხსოვნას შემორჩენია,
მე ჩაგისაფრდი ლექსით, სიმღერით,
და გელოდები როგორც მჩვევია.

რა მოერევა ღამეს უშენოდ?
ან, ჩემს ორეულს როგორ ვუშველო?
ერთი “მე” ფიქრით დაბორიალობს ქალაქში,
მეორე გიხმობს: დაბრუნდი! დაბრუნდი!...

მისამღერი: რა გაათენებს ღამეს უშენოდ,
ან ჩემს ორეულს როგორ ვუშველო,
მე და “მე” გეძებთ ღამის გადაღლილ ქალაქში
მე და მე გიხმობთ: დაბრუნდი! დაბრუნდი!...

შენი სუნთქვა და ნაზი ამბორი,
ჩვენს კაცურ ხსოვნას შემორჩენია,
ჩვენ გვენატრები მხოლოდ ამგვარი,
და გელოდებით როგორც გვჩვევია.

რა მოერევა ღამეს უშენოდ?
ან რა გემო აქვს ღვინოს უშენოდ?
ერთი “მე” ფიქრით დაბორიალობს ქალაქში,
მეორე გიხმობს: დაბრუნდი! დაბრუნდი!...

დ რ ო

1993 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

წა მე ბით და მა მო ნოს
ვიდ რე უ დარ დე ლი
f
f
ხა ნა ჯი უ ტად მის წო რებს თვალს
ცეკ ვებ ში და ვიხ ვევ თავ ბრუს

წლებს არ გა და ვუხ დი ვალს
ეს თმა გა წე წი ლი ქა რი გი ტა რის სი მებ ზე
ხტის უნ და რომ მომ ტა ცოს წა მით

ბორ კი ლი და მა დოს მზის
უნ და რომ მომ ტა ცოს წა მით
ბორ კი ლი და მა დოს მზის

დ რ ო

გადმოყვა საათის ისრებს
ეს გადარეული დრო,
არ მინდა შემცვალოს წლებმა
ჩუმი წამებით დამამონოს

მისამღერი:
ვიდრე უდარდელი ხანა
ჯიუტად მიშტერებს თვალს
ცეკვებში დავიხვევ თავბრუს
წლებს არ გადავუხდი ვალს.
ეს თმაგაწეწილი ქარი
გიტარის სიმებზე ხტის
უნდა რომ მომტაცოს წამით
ბორკილი დამადოს მზის.

უგანზომილებო სივრცე
ჩემს ყოფას განაგებს დღეს
და ვერ გამომტაცებს ქარი
ჩემი ბავშვობის კაშკაშა ფერს.

ჯანაი-ჯან

1997 წ. .თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

Allegro

მე იდ ნი დან ხმა მო მეს მა
და ფა ზურ ნის ლო თი ა ნი ბაღ და დუ რის შე მოგ ძა ხებ
შა უ ბე რე გე ნაც ვა ლე რა დას უც დი

ბა ი რა დი აფ რი ა ლე რი ყე ზე დაც
ა ი ა რე ჩა ი ა რე
f
ჯა ნა ი ჯან
f

ე თიმ გურ ჯი ვით ჯა ნა ი ჯან თე სე ვარ დე ბი ჯა ნა ი ჯან
თუ არ ა მო ვა ნუ ი დარ დაბ ჯა ნა ი ჯან
ჩე მი დარ დე ბით ჯა ნა ი ჯან ხიდ ზე დავ დგე ბი ჯა ნა ი ჯან
მტკვარ საც გავ ყვე ბი მე
𝄋
𝄋

“ჯანაი ჯან”

მეიდნიდან ხმა მომესმა დაფა-ზურნის ლოთიანი ბაღდადურის
შემოგძახებ შაუბერე გენაცვალე, რაღას უცდი,
ბაირადი აფრიალე, რიყეზედაც აიარე-ჩაიარე.

აშუღი ხარ?! მე შენ გეტყვი ჩემო ძმაო დრო ქეიფში გავატაროთ
ეს ცხოვრება მაინც არის სიზმარივით, გაიღვიძებ,
ცხადში კიდევ არღნის თავზე კინტო ჭიქას შემოგიდგავს
ღვინით სავსეს

მისამღერი: ჯანაი ჯან ეთიმ გურჯივით
ჯანაი ჯან თესე ვარდები
ჯანაი ჯან თუ არ ამოვა ნუ იდარდებ,
ჯანაი ჯან ჩემი დარდებით
ჯანაი ჯან ხიდზე დავდგები
ჯანაი ჯან მტკვარსაც გავყვები მე.

შუშაბანდებს შუქი ავსებს ხაბარდაა აიხედავ თეთრი მტრედი
ჩიხტი კოპი ადგას თავზე ვაჰ, ჭირიმე გაიხარე,
ბიჭი მოვკვდე არ გაჩვენო საქმე შენი მოსაწონი აი, ნახე.

ბაიათებს ისე ვმღერი შენთვის მკვდარი ცრემლით
აგევსება თვალი
იტყვი ნაღდად დამწვარია გამიღიმე, ვაი-ვაი,
აივნიდან გადმოდექი ნახე ვარდი გაგიშალე ფიანდაზი

მიყვარხარ

1979 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი არჩილ აზმაიფარაშვილის

Andante

ა დარ ა რის ა რა სო დეს გვე ყო ლე ბა მე გო ბა რი
ყრმო ბა სა ვით ერ თა დერ თI სა ნუკ ვა რი
mf
ნე ტავ ნატვ რად გა და ვიქ ცე მხო ლოდ შე ნი
mf

და მი ჯე რე რო ცა გხე დავ გუ ლი მდე რის
მინ და ვი ყო ქვე ყა ნა ზე ბედ ნი ე რი ი ყო ჩე მი
და მე ვი ყო მხო ლოდ შე ნი მე მიყ ვარ ხარ
f
f

მიყ ვარ ხარ და მი ჯე რე
რო ცა გხე დავ გუ ლი მღე რის მე მიყ ვარ ხარ
მიყ ვარ ხარ და მი ჯე რე რო ცა გხე დავ

გუ ლი მღე რის მიყ ვარ ხარ
p
rit.

მიყვარხარ

ბავშვობაში ჩასახული ლტოლვის დარი
დამიჯერე რომ გვინდოდეს აღარ არის
არასოდეს გვეყოლება მეგობარი
ყრმობასავით ერთადერთი სანუკვარი
ნეტავ ნატვრად გადავიქცე მხოლოდ შენი
დამიჯერე როცა გხედავ გული მღერის
მინდა ვიყო ქვეყანაზე ბედნიერი
იყო ჩემი და მე ვიყო მხოლოდ შენი

მისამღერი: მე მიყვარხარ, მე მიყვარხარ
დამიჯერე როცა გხედავ გული მღერის.

ახლა დროა ყვავილობის აღმაფრენის,
მაგრამ ცაზე მაინც წვიმის ღრუბლებია,
ხედავ თეთრი გადამფრენი წეროები
ისევ თავის სამშობლოში ბრუნდებიან.
მინდა მქონდეს წეროსავით თეთრი ფრთები,
მხოლოდ შენთან მოვფრინდები სიყვარულო,
შენ გიმღერის დღე და ღამე ჩემი გული,
მაინც მქვია სიყვარულით დაჩაგრული.

რია-რია

1990წ. ქ.თბილისი

Allegretto

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი მაყვალა გონაშვილის

ვარ დის ფრად ირ თვე ბა
mf
სიზმ რე ბის კა ცუ ნა თრუბ ლებ ში და ცუ რავს
mf
f
და მა შინ იწ ყე ბა რი ა რი ა კუ ზი
f

ან რა შე ბის მა რუ ლა ზღაპ რე ბის გმი რე ბი ბე ბოს
სკივ რი დან მთვა რის მეჯ ლის ზე გა პა რუ ლან და მა
შინ იწ ყე ბა რი ა რი ა კუ ზი ან რა შე ბის მა რუ

ლა ზღაპ რე ბის გმი რე ბი ბე ბოს სკივ რი დან მთვა რის
მეჯ ლის ზე გა პა რუ ლან
mf
p

“რია-რია”

როცა მზე იძინებს, სამყარო ბინდდება,
სიზმრების ქალაქი ვარდისფრად ირთვება,
სიზმრების კაცუნა
ღრუბლებში დაცურავს.

მისამღერი: და მაშინ იწყება რია-რია,
კუზიან რაშების მარუჯა,
ზღაპრების გმირები ბებოს სკივრიდან
მთვარის მეჯლისზე გაპარულან.

ცეკვავენ, ცეკვავენ ღრუბლები, ქარები,
გვიცქერის სამყარო კეთილი თვალებით,
და ციდან პატარებს
გვიგზავნის ვარსკვლავებს.

ფერეიდანელის სიმღერა

2004 წ. ქფოთი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნუგზარ ერგემლიძის

Allegro

თით ქოს და ვი ღაც მიხ მობს მე ძა ხის
ხსოვ ნის ძა ფი არ წყდე ბა
ცოცხ ლობს და ა რა კვდე ბა

შრი ა ლებს ცხრა მთას ი ქით ვე ნა ხი
mf
არ გე გო ნოს რო დეს მე
mf
რომ და ვი ვიწ ყო წი ნაპ რე ბის

ა მა ყი ხმე ბი
f
ზღა პა რი ახ დე ბა და ეს
f
სიმ დე რაც ცას სწვდე ბა რო გორც

არ წი ვის ფრთე ბი სამ შობ ლოს მთე ბი
მო ვალ და დამ ხვდე ბა

ფერეიდანელის სიმღერა

არ ვიცი ეს რა ხდება?
ეს განცდა განახლდება:
თითქოს და ვიღაც მიხმობს, მეძახის!
ხსოვნის ძაფი არ წყდება,
ცოცხლობს და არა კვდება,
შრიალებს ცხრა მთას იქით ვენახი
არ გეგონოს, როდესმე რომ დავივიწყო
წინაპრების ამაყი ხმები.

სიზმარში მესიზმრები,
თან ისე მენატრები,
თითქოსდა ერთხელ მაინც მენახო
შენზე ვმღერი, არასდროს არ დავიღლები
შენთან მინდა მე შენთან ახლოს.

მისამღერი:
ზღაპარი ახდება! და ეს სიმღერაც ცას სწვდება
როგორც არწივის ფრთები, სამშობლოს მთები
მოვალ და დამხვდება!
მე ვიღებ არჩევანს! არ მსურს წარსულის გარჩევა,
ჩვენი ოცნების გზები და ცის ვარსკვლავები...
სულ ჩემთან დარჩება!

ვიცი რომ მე შეგხვდები...
და როგორც ეს მერცხლები...
მოვფრინდეთ უნდა მშობელ ბუდეში...
ეს არის ჩვენი ბედი
რწმენაა და იმედი
ეს არის ჩემთვის დიდი ნუგეში
არ გეგონოს, როდესმე რომ დავივიწყო
საქართველოს შვილებად ვრჩებით.

ფადიშახი

1989 წ. ქგორი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი დავით ქურიძის

სუ ყვე
p
ლას ჰგო ნი ა ამ ქვეყ ნად რა ტომ ღაც ი ო
p
ლი ცხოვ რე ბა აქვს ყვე ლა ფა დი შახს

ა ბა შემ ხე დეთ კარ გად შემ ხე დეთ
სად ვუ პო ვო ად გი ლი ბეჭ დებს უ ჩე
მოდ ვე რა ვის მოჭ რი ან თა ვებს და ვე რა

ვის დაჰ ფე ნენ კის რე ბით თო კებ ზე
ვაჰ შა ი თან მე საწ ყა ლი ეს რა შარ ში გა ვე ბი
რო გორ შევძ ლო ყვე ლას ერთ დღეს წა გა ცა ლოთ თა ვე

f
ბი ფა დი შახ ფა დი შახ ფა დი შახ ფა დი
f
შახ ო, რო გორ ბრძე ნი და კე თი ლი ბრძაბ დე
ბი ფა დი შახ ფა დი შახ ფა დი შახ ფა დი

შახ გილს გვიკ ლავ მზრუნ ვე ლი მშო ბე ლის ბრალ დე
ბით ფა დი შახ ფა დი სახ ფა დი შახ ფა დი
შახ უ მა დურთ ცრემ ლე ბით გვევ სე ბა თვა ლე

ბი ფა დი შახ ფა დი შახ ფა დი შახ ფა დი
შახ რა ტომ არ გვბა დე ბენ მოჭ რი ლი თა ვე
1. 2.
ბით ვი
1. 2.

ფადიშახი

1. სუყველას ჰგონია ამ ქვეყნად რატომღაც,
იოლი ცხოვრება აქვს ყველა ფადიშახს,
აბა შემხედეთ, კარგად შემხედეთ
სად ვუპოვო ადგილი ბეჭდებს,
უჩემოდ ვერავის მოჭრიან თავებს და
ვერავის გაჰფენენ კისრებით თოკებზე
ვაჰ, შაითან! მე საწყალი ეს რა შარში გავები,
როგორ შევძლო ყველას ერთ დღეს წაგაცალოთ თავები.

მისამღერი:

ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ო, როგორ ბრძენი და კეთილი ბრძანდები,
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
გულს გვიკლავ მზრუნველი მშობელის ბრალდებით.
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
უმადურთ ცრემლებით გვევსება თვალები,
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
რატომ არ გებადებენ მოჭრილი თავებით.

2. არავის არა ჰყავს ამდენი მლიქვნელი,
ამ ქვეყნად ვერავინ ვერ მეტყვის სიმართლეს,
ნუ მომიტანთ სარკეს ლამის ვთქვა
წააცალონ თავი ფადიშახს.
ევროპა სავსეა ლოთი მეფეებით,
მე კიდევ დილიდან მჭყიპავენ შერბეთით,
ვაჰ, შაითან! აღარ მინდა ქიშმიში და ნაზუქი,
მომიტანეთ ტარანა და ღვინო კარდანახული.

მისამღერი:

ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
პირველი თამადა ამ ქვეყნად შენა ხარ,
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ვაი მას ალავერდს ვისთანაც გადახვალ.
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ამშვენებ ამ სუფრას, ხარ ჯიხვის ყანწივით,
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ლომი ხარ, ჯიქი ხარ, ვეფხვი ხარ, არწივი.

3. ერთს გეტყვით თუ გინდათ იცოდეთ ნამდვილი,
კაცისთვის ეს საქმეც არ არის ადვილი,
თურქეთიდან ველი საპონსა,
შემოვიღებ წყალზე ტალონსა.
და მაინც სუყველას ჰგონია რატომღაც
იოლი ცხოვრება აქვს ყველა ფადიშახს,
ვაჰ, შაითან! ვერ გვარჩევენ მე და ტაქსის შოფრებსა
თვალებს დავთხრი ფადიშახის ბედის მომწონებელსა.

მისამღერი:

ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
პირველი თამადა ამ ქვეყნად შენა ხარ,
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ვაი მას ალავერდს ვისთანაც გადახვალ.
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ამშვენებ ამ სუფრას, ხარ ჯიხვის ყანწივით,
ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ, ფადიშახ,
ლომი ხარ, ჯიქი ხარ, ვეფხვი ხარ, არწივი.

ზარმაცი ბელი

1974 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი შოთა ხოდაშნელის

დაზ ვი ნოს ერ თი სახლ ში დაბ რუნ დეს ჩე მე ბუ რად დავ ზი ლო
მა მა დათ ვი ბრა ზობ და ბრა ზობ და

“ზარმაცი ბელი”

მამა დათვი ბრაზობდა:
გულზე ცეცხლი მედება
რა ზარმაცი ბელი მყავს,
სახლშიც არ იხედება.
რც მაჟალო დაბერტყოს,
ან თივები დაზვინოს.
ერთი სახლში დაბრუნდეს–
ჩემებურად დავზილო.
ბობრა ბელმა ბაჯბაჯამ
მუცელამ და ხრუტუნამ,
კარის ჭუჭრუტანიდან
უსმინა და უყურა.
. . . მერე დიდი გოდორით
მიეფარა ანწლიანს,
ლელიანის გადაღმა
მაჟალოზე გასწია. . .

ჩემი მხარე

1974 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი გიორგი ქუჩიშვილის

Allegro

სიმ ღე რაც რომ არ ი ცო დეს მა ინც და იმ ღე რებს
p
ვინც მის წვდე ბა ჩე მი მთე ბის მწვერ ვა ლებს და ღრუბ ლებს
p
ი სიც მგოს ნად გა დიქ ცე ვა მზეს თან ი სა

f
უბ რებს ვინც მის წვდე ბა ჩე მი მღე ბის
f
მწვერ ვა ლებს და ღრუბ ლებს ი სიც მგოს ნად
გა დიქ ცე ვა მზეს თან ი სა უბ რებს

“ჩემი მხარე”

ვინც ეწვევა საქართველოს
საოცნებო სერებს,
სიმღერაც რომ არ იცოდეს
მაინც დაიმღერებს.

მისამღერი: ვინც მისწვდება ჩემი მთების
მწვერვალებს და ღრუბლებს,
ისიც მგოსნად გადიქცევა
მზესთან ისაუბრებს.

საარაკო სილამაზე
ხალხიც სასახელო,
მტერსაც კი მოინადირებს
ტურფა საქართველო!

ჩემი სამშობლო საქართველოა

1976 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი მორის ფოცხიშვილის

Piu mosso
f
ი ას ვკრეფ ვა ზებს ვე ხმა ტკბი ლე ბი
f
ზე ცა ოც ნე ბის სამ ფლო ბე
ლო ა. ფრთებს გავ შლი

რო გორც ლურ ჯი ფრინ ვე ლი
a tempo
ჩე მი სამ შობ ლო სა ქარ თვე ლო ა
a tempo

ჩემი სამშობლო საქართველოა

ლაღად ვარ ძალით ვერც ვინ ამყაროს,
ჩემი მთაა და ჩემი მდელოა,
მშვიდად გავძახი დედა სამყაროს,
მე რომ მამღერებს საქართველოა.

მისამღერი: იას ვკრეფ, ვაზებს ვეხმატკბილები,
ზეცა ოცნების სამფლობელოა,
ფრთებს გავშლი, როგორც ლურჯი ფრინველი,
ჩემი სამშობლო საქართველოა.

ჰქვია რწმენა და ჰქვია სიცოცხლე,
თუმც ერთი პეშვი მთა და მდელოა,
ლაღად ვარ მინდა ყველამ იცოდეს,
ჩემი სამშობლო საქართველოა.

შარი

1996 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნინო სირბილაძის

დარ დი და სუ ლაც არ ვე ძებ დი შარს
შენ ალ ბათ გქონ და ჩე მი ჯავ რი უ ცებ რომ მო ევ ლი ნე
გზას მე შე ნი თმე ბის ქარ ში ვდგე ვარ
და თმე ნის ძა ლას შევ თხოვ ღმერთს დუ ელ ში შენ რომ გა მი

მარ თავ და მარც ხე ბა მე ვი გე მო მე
ო რო გორ ჩა მი კა რი თვა ლი ო რო გორ გა უ ღი მე
მზეს გაფ რინ დი ვით პე პე ლა ქარ ში
f
უ მი ზე ზო შარ ში გამ ხვი ე შა რი შა რი შა რი შა რი
f

გო გო ნუ ხარ შა რი ა ნი
რა ტომ ჩა მი კა რი
თვა ლი
შა რო რას მერ ჩო დი რას
შა ვი შა ვი შა ვი შა ვი
თვა ლე ბი გაქვს ფე რი
შა რის
ვი ცი გქონ და ჩე მი ჯავ რი

mf
1.
ქა ლო რას მერ ჩო დი რას
ვი ყა ვი ჩემ თვის ვი ყავ
1.
2.
2.
fz
fz

“შარი”

მეგონა სულ არ მქონდა დარდი,
და სულაც არ ვეძებდი შარს,
შენ ალნათ გქონდა ჩემი ჯავრი,
უცებ რომ მოევლინე გზას.
მე შენი თმების ქარში ვდგევარ,
და თმენის ძალას შევთხოვ ღმერთს,
დუელში, შენ რომ გამიმართვ,
დამარცხება მე ვიგემო, მე.
ო, როგორ ჩამიკარი თვალი,
ო, როგორ გაუღიმე მზეს,
გაფრინდი ვით პეპელა ქარში,
უმიზეზო შარში გამხვიე.

მის: შარი, შარი, შარი, შარი,
გოგო ნუ ხარ შარიანი,
რატომ ჩამიკარი თვალი,
შარო რას მერჩოდი, რას?
შავი, შავი, შავი, შავი,
თვალები გაქვს ფერი შარის,
ვიცი გქონდა ჩემი ჯავრი,
ქალო, რას მერჩოდი, რას?

ვიყავი ჩემთვის, ვიყავ მშვიდად,
ბედს ვერ წაუგელ ვერსადო,
გულს თითქოს დამახალეს ტყვია,
თვალი ჩამიკარ ეშმაკო

ნოსტალგია

1989 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი დავით ქურიძის

ა
ა
ა
mf
რო ცა ღა მით
mf
ნაც ნობ სად გურს ჩა ვუვ ლი

დაღ ლილ ქა ლაქს ძილ ში მო ვე ფე რე ბი
გა მახ სენ დე ბა
დაც ლი ლი სცე ნა დაშ ვე ბულ— ფარ დას
ჰგავს ღა მე

ნოს ტალ გი ა სულ ში სი მებს ჩა მოჰ კრავს.
არ შემ დგა რი ტით მე ბის და
ჰან გე ბის და მეჩ ვე ნე
ბა მე ვარ ის ლექ სი

და უ წე რე ლი სი ღე რა
f
კი დევ ერ თი ლა მა ზი დღე მო მე ლო ცოს
f
ქა ლა ქო ქა ლა ქო
რუ სთვე ლის და ტა ტოს ე ნით მინ და გე ლა

პა რა კო მოვ ხა ტო შე ნი სახ ლე ბი ზღაპ რულ
მტრე დე ბით ჯა დოს ნუ რი ნის კარ ტით და ცის ფე რი
ფრთე ბით
3
3
3

ნოსტალგია

როცა ღამით ნაცნობ სადგურს ჩავუვლი,
დაღლილ ქალაქს ძილში მოვეფერები,
გამახსენდება დაცლილი სცენა,
დაშვებილ ფარადს ჰგავს ღამე.

ნოსტალგია სულში სიმებს ჩამოჰკრავს,
არ შემდგარი რითმების და ჰანგების,
და მეჩვენება მე ვარ ის ლექსი,
დაუწერელი სიმღერა.

მისამღერი: კიდევ ერთი ლამაზი დღე მომელოცოს ქალაქო,
რუსთველის და ტატოს ენით მინდა გელაპარაკო,
მოვხატო შენი სახლები ზღაპრულ მტრედებით,
ჯადოსნური ნისკარტით და ცისპერი ფრთებით.

ღოცა რამპის ჩირაღდნები ჩაქრება,
ნოსტალგია ისევ სიმებს ჩამოჰკრავს,
სისხლით ნაფერი ისევ ტრიალებს,
შენი დროშა და დიდება.

შენს მკერდიდან სიყრმე ამოფრენილა,
“აი ია” მოსდებია მთა და ბარს,
ისევ სიმღერით მოვალთ და მოგვაქვს,
თავისუფლება სამშობლო.

ბუნების გამოცოცხლება

1976 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ალიო მირცხულავასი

ვრცე უ ლი თით ქო მზეც პი ო ნე რი ა მთე ბი დან გა მოქ ცე უ ლი
p
ყველ გან სი ცოცხ ლე გა ის მის იღ ვი ძებს მთე ლი
p
ბუ ნე ბა ეჰ რა კარ გი ა ხა ლი სით
მინ დვრებ ზე გა დაბ რუ ნე ბა
f

f
თა ვი სუფ ლე ბას
f
უმ ღე რის ქა რი გაჭ რი ლი ბარ და ბარ თა ვი სუფ ლე ბას
თა ვი სუფ ლე ბას თა ვი სუფ ლე ბას

ბუნების ჰამოცოცხლება

თავისუფლებას უმღერის
ქარი გაჭრილი ბარდაბარ,
გადაფრინდება ღრუბელი
ხევიდან ხევის გადაღმა!
ბაღში ბავშვები მღერიან
ცა ნათელია ვრცეული
თითქო მზეც პიონერია
მთებიდან გამოქცეული!
ყველგან სიცოცხლე გაისმის
იღვიძებს მთელი ბუნება,
ეჰ, რა კარგია ხალისით
მინდვრებზე გადაბრუნება!

მოხეური ბალადა

2011 წ. ქ.თბილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი მზია გელაშვილის

Presto

სხვა რა ი მსურს სიმ ღე რა მინ დე ბა
ღი ღინ ღი ღი ნით გა ვუყ ვე ბი თავ ქვე მი მა ვალ
გზებს ამ სი ლა მა ზის შემ ხედ ვა რეს

1.
2.
f
რა ი მო მაწ ყენს მე მე ჰეი შრი ა ლა
ტყე ე ბო ჰეი გე ფე რე ბი მთას მყვი რა ლა
ი რე მო ო რო გორ შვე ნი

p
ჩე მი სიმ დე რა მიწვ დე ბა ცას გუ ლი გაჰ ყვე ბა
p
p
თან დმერ თო მი ცოცხ ლე მა მუ ლი და
შე მო ვევ ლე ბი თავს
𝄋
𝄋

"მოხეური ბალადა"

ცაზე ღრუბლები იფანტება მყინვარზე წათდება,
მთების შემყურეს სხვა რაი მსურს სიმღერა მინდება,
ღიღინ-ღიღინით მივუყვები თავქვე მიმავალ გზებს,
ამ სილამაზის შემხედვარეს რაი მომაწყენს მე.

ჯიხვი ქარაფზე გადმომდგარა ქორი აშურებს ცას,
ბატკან ხელთა ჰყავ მეცხვარეს და უმღერს იავნანას,
ქალსა წყაროს პირს ჩამოსულსა საკინძე შეხსნია
ვაჟაუს მისსა შემხედვარეს ალმური მოსდებია.

მისამღერი: ჰეი, შრიალა ტყეებო ჰეი, გეფერები,
მთას მყვირალა ირემო ო, როგორ შვენი.
ჩემი სიმღერა მიწვდება ცას გული გაჰყვება თან,
ღმეთო მიცოცხლე მამული და შემოვევლები თავს,

ცაზე ღრუბლები იფანტება მყინვარზე წათდება,
მთების შემყურეს სხვა რაი მსურს სიმღერა მინდება,
მწვანე ჯეჯილმა იბიბინოს ცხვარი კვალავდეს გზას,
ამ სილამაზის შემხედვარე სხვა რა გიმღერო რა.

ჰეი, შენ სალო კლდეებო ჰეი, გეფერები
მთას მყვირალა ირემო ოჰ, როგორ შვენი.

მე სულ გიცდი

2011 წ. ქობილისი

მუსიკა ზურაბ ჩინჩალაძის
ლექსი ნუნუ ღურჭუმალიძის

Moderatto

სა ღა მოს კი ფანჯ რი დან გხე დავ
შე ნი თვა ლე ბით უღ ვი ნოდ ვთვრე ბი
mf
დრო გა დის შენ ვერ მხე დავ
mf არ მას ვე ნე ბენ
mf

შენ ზე ფიქ რე ბი გუ ლი ვე რა გთმობს ვერ
თავს მა თენ დე ბა ეს ღა მე ე ბი მე მუ დამ შენ თა ნა ვარ

მე სულ გიცდი

მე ყოველ დილით ქუჩაში გვხვდები,
საღამოს კი ფანჯრიდან გხედავ,
შენი თვალებით უღვინოდ ვთვრები,
დრო გადის - შენ ვერ მხედავ.
გამიღიმე და მოგეფერები,
არ მოგაკარებ ცივ წიავს, არ,
ასე ცხოვრებას სულ ზღაპრით გავლევ,
მარად შენთან დავრჩები.

მისამღერი: არ მასვენებენ შენზე ფიქრები
გული ვერა გთმობს, ვერ,
თავს მათეწდება ეს ღამეები,
მე მუდამ შენთანა ვარ.

ყოველი დილა შეხვედრას ელის,
დილიდან გავივსები გრძნობით,
მთვარეულივით უაზრო ვხდები
შემომხედავ კი? როდის?
ქარი ქრის და წამებსაც აყოლებს,
შემოდგომის ჭრელ ფოთლებს, მტვერს.
ყოველ საღამოს ფანჯრის წინ ვდგავარ-
გიცდი, გელოდები შენ.